

ระบบโลจิสติกส์ (Logistics System) อันได้แก่ การวางแผน การดำเนินการ การควบคุม การไหลเวียนและการจัดเก็บสินค้า บริการ และสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล จากผู้ผลิตจนถึงผู้บริโภค โดยคำนึงถึงความต้องการและความพึงพอใจของผู้บริโภคเป็นสำคัญ ซึ่งกระบวนการจัดส่งสินค้าในปัจจุบัน การขนส่งสินค้าที่สามารถจัดส่งสินค้าได้ครั้งละจำนวนมาก ค่าใช้จ่ายในการขนส่งต่อหน่วยถูกสุดและส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย คือ การขนส่งสินค้าทางรถไฟ ปัญหากฎหมายในธุรกิจโลจิสติกส์ด้านการขนส่งทางรถไฟ จึงมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับหลักเกณฑ์ในระบบโลจิสติกส์ เช่น การจัดส่งสินค้า การเก็บสินค้าในคลังสินค้า การจ้างแรงงาน และจ้างทำของ ซึ่งรวมไปถึง การว่าจ้างบุคคลภายนอกในการผลิต (Outsourcing) เพื่อความสะดวกรวดเร็วแล้ว ยังเป็นการลดค่าใช้จ่ายในการทำธุรกิจโลจิสติกส์ด้านการขนส่งทางรถไฟ

ปัจจุบัน การรถไฟแห่งประเทศไทย ประสบกับอุปสรรคและปัญหาหลายประการ อาทิเช่น การดำเนินกิจการที่การรถไฟแห่งประเทศไทย ไม่มีความชำนาญแต่อยู่ในความกำกับดูแลของการรถไฟแห่งประเทศไทย เช่น กิจการโรงแรมรถไฟที่ชะอำ และหัวหิน การดำเนินกิจการโรงแรมและภัตตาคาร และการจัดบริการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับกิจการรถไฟ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีปัญหาในการบริหารการจัดการของระบบขนส่งทางรถไฟอีกด้วย อาทิเช่น จุดตัดระหว่างทางรถไฟและทางถนนมีอยู่มาก

ทำให้เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการเดินขบวนรถไฟ เส้นทางมีความหนาแน่นค่อนข้างมาก เพราะรางรถไฟเป็นแบบทางเดี่ยวตลอดเส้นทาง ทำให้เกิดความล่าช้าเนื่องมาจากการ สับเปลี่ยนระหว่างขบวนต่าง ๆ นอกจากนี้ ความล่าช้ายังเกิดจากการยกขนตู้สินค้าที่ไม่ เป็นไปตามกำหนดของการรถไฟแห่งประเทศไทย เป็นต้น

กฎหมายที่เกี่ยวกับธุรกิจ โลจิสติกส์ ยังไม่มีบทบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะ คงมี แต่กฎหมายที่ใกล้เคียงกันซึ่งมีผลใช้บังคับซ้ำซ้อน ไม่มีความชัดเจนและครอบคลุม ตลอดจนขาดความเป็นเอกภาพ ไม่สอดคล้องกับการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและสังคม ในปัจจุบัน จากหลักเกณฑ์ กฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ ของกฎหมายที่ไม่สอดคล้องกัน กับการพัฒนากิจการของการรถไฟแห่งประเทศไทย เช่น สัญญารับขนส่งสินค้า สัญญาจ้าง ทำของ สัญญาฝากทรัพย์สิน และสัญญาประกันภัย ตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมาย-แพ่งและพาณิชย์ รวมทั้งกฎหมายเฉพาะ เช่น พระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2494 พระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2542 และพระราชบัญญัติส่งเสริมการ-ลงทุน พ.ศ. 2520 ที่ต่างก็ไม่สอดคล้องและขัดแย้งกันกับ การพัฒนากิจการของการรถไฟ แห่งประเทศไทย การนำระบบโลจิสติกส์ด้านการขนส่งทางรถไฟ มาใช้จึงเป็นหนทาง หนึ่งในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว อันเป็นการกำหนดบทบาทหน้าที่ของการรถไฟแห่ง ประเทศไทย ให้สอดคล้องและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เพื่อเปิดโอกาสให้มีการพัฒนากิจการ ของการรถไฟแห่งประเทศไทยให้ดียิ่งขึ้น เพื่อรองรับการพัฒนาระบบขนส่งของ ประเทศไทยในอนาคต

A logistics system involves planning, operations, control, circulation, and storing of goods, services or information-as the case may be-in an efficient and effective manner in order to further the efforts of manufacturers to cater to the needs of costumers in a satisfactory manner. In this connection, transportation by train allows the simultaneous delivery of large quantities of goods at the lowest possible transportation cost per unit with low-level environmental effects.

Legal problems in conducting the logistics business by means of train transportation are actually engendered by processes inseparable from the logistic system itself. The most salient processes in this connection are delivery of goods, warehouse storage of goods, employment of laborers, outsourcing, and hiring laborers, as well as outsourcing for the sake of speed

and convenience. Also significant in this context are the efforts expended in striving to reduce train transportation costs.

At present, the State Railway of Thailand has to face many obstacles and problems. Thus, upon occasion, it operates businesses in spite of not being qualified or otherwise unsuited. Such businesses are the railway hotels in Cha-am and Hua Hin, restaurants, and tourism as connected with using train transportation.

In addition, there are specific legal problems engendered by the requirements of managing a train transportation system. There are many railway crossings which present obstacles to train operations. Railways are rather crowded because railways are all of the same type, thereby causing slowness by virtue of having to switch tracks when different trains converge. Tardiness is also induced by the practice of transferring carriages or boxcars in a fashion contrary to State Railway of Thailand regulations, among other problems.

There is an absence of specificity in the provisions of the law regulating the logistics business. Extant are only laws regulating analogous areas which are repetitively appealed to when there is a want of enforcement. Absent also is the requisite intercalation of any body of laws applicable to the same domain, not to speak of the lamentable state of affairs that the failure to develop an appropriate body of law for the logistics business is inimical to socio-economic development. The legal principles, rules, and regulations on the books nowadays are incompatible with what is needed for the full

development of the State Railway of Thailand logistics system. At the very best, inchoate are legal regulations applicable to such matters as contracts for transporting goods, employment contracts, and insurance contracts, not to speak of the fact that actual practices of the State Railway of Thailand are incompatible with important provisions in the Civil and Commercial Code.

Very serious is it that such specific laws as the State Railway of Thailand Act, B. E. 2494 (1951), the Act on Capital of State Enterprise, B.E. 2542 (1999), and the Investment Promotion Act, B.E. 2520 (1977) are incompatible with and in some cases in direct conflict with what is required for the fully-fledged development of the State Railway of Thailand.

Needful is it to develop the system of transportation in Thailand. Admittedly, the situation is replete with difficulties and fraught with hindrances. But highly conducive to solving transportation problems would be to delineate perspicuously appropriate roles and duties for the State Railway of Thailand. If this were done, then it would afford the State Railway of Thailand the opportunity to develop to the full its potentialities for a fruitful and capacious development of systems of transportation in the country in such fashion that it would dovetail with the overall socio-economic development of the country.